

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ

Τήν Τετάρτην, 4^η /17^η Ἀπριλίου 2024, ἐπεσκέφθησαν τόν Μακαριώτατον:

α. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτης π. Βασιανός μετά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νίκωνος.

β. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βερολίνου Μᾶρκος καί ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ρωμανός τῆς Ἐκκλησίας τῶν ROCOR.

γ. Ἡ Ἰσραηλινὴ Ἀστυνομία διὰ συζήτησιν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου θεμάτων ἀφορώντων τὰς τελετάς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 4^{ης} / 17^{ης} Ἀπριλίου 2024, εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς τό πλαίσιον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους καί ψαλλόντων τῶν Ἱερομονάχων Ἀρχιμανδριτῶν π. Νικοδήμου, π. Κλαυδίου, π. Βαρθολομαίου, π. Ἐπιφανίου, π. Διονυσίου, π. Χριστοδούλου, τοῦ Ἱερέως π. Ἰωάννου Ἀντωνίου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, καί προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐψάλη ὁ Μέγας Κανών.

Ὁ κανὼν οὗτος εἶναι ἐκλεκτόν θεολογικόν καί φιλολογικόν ποιητικόν πόνημα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Εἰς τοῦτον παρατίθεται πλειάς προσωπικοτήτων τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς

Διαθήκης εἴτε ὡς παραδείγματα ἀποφυγῆς τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν εἴτε ὡς πρότυπα ἀρετῆς πρὸς μίμησιν διὰ καλλιτέραν συμμετοχὴν εἰς τὴν πορείαν πρὸς τὸ Πάσχα ἐν κατανύξει, ταπεινώσει καὶ μετανοίᾳ

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 1^η/14^η Ἀπριλίου 2024, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν κειμένην εἰς τὴν Δυτικὴν Νέαν Ἱερουσαλὴμ παρὰ τὴν Ἑβραϊκὴν Βουλὴν.

Συμφώνως πρὸς τὴν κρατοῦσαν τάξιν, ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη μετὰ τὴν Γ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σταυροῦ, λόγῳ τῆς παραδόσεως ὅτι τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσηλῶθη ὁ Κύριος διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφυτεύθη ὑπὸ τοῦ δικαίου Λῶτ, κατόπιν ὁδηγίας τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς τὸν χῶρον, ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ Ἱερά Μονή.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη Ἑσπερινὸς ἀφ' ἑσπέρας ὑπὸ Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος. Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος τοῦ ἡγουμένου ἐν Μαδηβᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ π. Ἰωάννου Λουᾶδ καὶ ἄλλων Πρεσβυτέρων, παρουσίᾳ τῆς Ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Ἄννης Μάντικα καὶ προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ μελῶν τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοί κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ», (Γαλ. 6,14), κηρύττει ὁ σοφὸς Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ δύναμις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα τὸ τρισύνθετον δένδρον ἐφυτεύθη καὶ ἡ ἐπώνυμος τοῦ Σταυροῦ Ἱερά Μονή ἀνηγέρθη, ἵνα ἐορτίως καὶ

εὐχαριστιακῶς προσκυνήσωμεν τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ ὁ θεός, ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν πρό αἰώνων «εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», (Ψαλμ. 72,12) ὡς προφητικῶς ψάλλει ὁ Δαυΐδ.

Ὅντως, ὁ διὰ τῶν παθημάτων, δηλονότι τοῦ σταυροῦ «τελειωθείς [Ἰησοῦς] ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν Αὐτῷ πᾶσιν αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου», (Ἑβρ. 5,9) ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ὁ Τίμιος Σταυρός, ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη το ὄργανον τῆς ἀπολυτρώσεως εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένος μέ τόν θάνατον, τόν πόνον, καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, «ἐν ᾧ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος Αὐτοῦ καί τήν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τόν πλοῦτον τῆς Χάριτος Αὐτοῦ», (Ἐφ. 1, 7-8), ὡς λέγει καί πάλιν ὁ σοφός Παῦλος.

Κατά δέ τήν ἀποκάλυψιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ σταυρός εἶναι τό σωτήριον ξύλον, δηλαδή «τό ξύλον τῆς ζωῆς». «Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ μου» (Ἀποκάλ. 2,7). Καί ἀναλυτικώτερον: «Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος θά νικήσῃ εἰς τόν κατὰ τοῦ σατανᾶ καί τῆς ἁμαρτίας ἀγῶνα, θά δώσω εἰς αὐτόν νά φάγῃ ἀπό τό ξύλον τῆς ζωῆς. θά τόν ἀξιῶσω δηλαδή, νά ἀπολαύσῃ τά αἰώνια ἀγαθά μέσα εἰς τόν Παράδεισον τοῦ Πατρός μου, ὁ ὅποιος κατὰ τήν ἀνθρωπίνην μου φύσιν εἶναι καί θεός μου», λέγει Κύριος.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, θαυμάζων τό σχέδιον τοῦ θεοῦ, ὁ ὅποιος διὰ τοῦ σταυροῦ ὁδηγεῖ τούς πιστούς εἰς τήν σωτηρίαν καί κατατροπώνει τό ἔργον τοῦ διαβόλου λέγει: «Ὡ θείας ἀληθῶς σοφίας καί μηχανῆς οὐρανίου! Σταυρός ἐπήγγυτο καί εἰδωλολατρεία κατεστρέφετο. Σταυρός ἐγείρετο καί διαβολική δυναστεία κατεδικάζετο», (Ρ.Γ. 28, 1056)

Κατεδικάσθη δέ ὁ διάβολος ἐκ τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον: «Γίνεσθε οὖν μιμηταί τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά καί περιπατήτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καί ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς καί παρέδωκεν ἑαυτόν ὑπέρ ἡμῶν προσφοράν καί θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμήν εὐωδίας», (Ἐφ. 5, 1-2), κηρύττει ὁ θεσπέσιος Παῦλος.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ ζωσα προσφορά καί θυσία τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, διό καί ὁ Σταυρός ὀνομάζεται καί «θυσιαστήριον». «Ἐν αὐτῷ γάρ ἐτέθη ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ, ὁ αἵρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», (Ἰωάν. 1,29) «Μεῖζον»... ἐνταῦθα τό δῶρον τοῦ θυσιαστηρίου καί ὑπό τοῦ δώρου τό θυσιαστήριον ἀγιάζεται».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, ὁ ὅποιος εἶναι τό δῶρον, εἶναι «μεῖζων», δηλαδή ἀνώτερος τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τοῦτο καί τό θυσιαστήριον, τοὔτέστιν τό ξύλον τοῦ σταυροῦ, ἀγιάζεται ἀπό τό προσφερόμενον δῶρον, τόν θυσιαζόμενον Χριστόν. Κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν τό ξύλον τοῦ σταυροῦ εἶναι ἀληθές καί σεβάσιμον, ἐν ᾧ ἑαυτόν εἰς θυσίαν ὑπέρ ἡμῶν ὁ Χριστός προσενήνοχεν... ἀγιασθέν τῇ ἀφῇ τοῦ Ἁγίου Σώματός τε καί Αἵματος», δι' ὃ καί «προσκυνητέον». Εἰς πλεον δέ «προσκυνοῦμεν καί τόν τύπον τοῦ τιμίου καί ζωοποιῦ σταυροῦ, εἰ καί ἐξ ἐτέρας ὕλης γεγένηται, οὐ τήν ὕλην τιμῶντες, μή γένοιτο, ἀλλά τόν τύπον ὡς Χριστοῦ σύμβολον».

Εἰς ὁμιλίαν Του ὁ ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, λεχθεῖσαν εἰς τήν

προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ μέσῃ ἐβδομάδι τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς λέγει ἐγκωμιαστικῶς: «Χαῖρε Σταυρέ Τίμιε, ἐν ᾧ τὰς χεῖρας ὑφαπλώσας ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός καί Λόγος, ἐνηγκαλίσατο ἡμᾶς καί προσήγαγε τῷ ἐπουρανίῳ Πατρί ... καί ἐν σοί, Τίμιε Σταυρέ, ἐκχυθέντος τοῦ θεωρρύτου αἵματος τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ ἀοράτου Πατρός».

Τοῦτον τόν Τίμιον Σταυρόν προετύπωσε τό ξύλον τῆς ζωῆς, τό ἐν παραδείσῳ ὑπό Θεοῦ πεφυτευμένον· ἐπεὶ γάρ διὰ ξύλου ὁ θάνατος, ἔδει διὰ ξύλου δωρηθῆναι τήν ζωήν καί τήν ἀνάστασιν». «Αὐτόν τόν Τίμιον Σταυρόν προετύπωσε τό δένδρον τῆς ζωῆς, τό ὁποῖον ἐφυτεύθη εἰς τόν Παράδεισον ἀπό τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δέ διὰ μέσου τοῦ ξύλου προῆλθεν ὁ θάνατος, ἔπρεπε καί διὰ μέσου τοῦ ξύλου νά προέλθῃ ἡ ζωὴ καί ἡ ἀνάστασις», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Καί ἐπειδὴ ὁ Θεός ἡμῶν Σωτὴρ πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι (Τιμ. Α' 2-4) κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφύτευσεν τό ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, ὅταν δέ ἦλθεν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐφύτευσε τό ξύλον τῆς σωτηρίας ἐν τῷ μυστικῷ Παραδείσῳ, τοὔτέστιν ἐν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, ἐξ οὔ ἐβλάστησεν ἐκ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς αἱμάτων ὁ Χριστός, ὡς ὑμνολογικῶς ἀναφωνεῖ ὁ ἅγιος Κοσμάς Ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ λέγων: «Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὅφ' οὔ τό τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὔ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν».

Ὁ καρπός τοῦ ζωηφόρου δένδρου τοῦ Σταυροῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου καλούμεθα νά φάγωμεν καί νά πίνωμεν κατὰ τό παράγγελμα Αὐτοῦ: «ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή φάγητε τήν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίνητε αὐτοῦ τό αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς», (Ἰωάν. 6,53). «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει, ἐγὼ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν. 6,56).

Ὁ σοφός Παῦλος συχνάκις ἀναφέρεται εἰς τό ἀπολυτρωτικόν Αἷμα τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο, διότι μέσῳ αὐτοῦ τοῦ Αἵματος δικαιογνόμεθα, σωζόμεθα, (Ρωμ. 5,9), ἐξαγοραζόμεσθε (Ἐφ.1,7), γινόμεθα κτῆμα τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 20, 28) καί διατρανοῦνται ἡ μεταξὺ τῶν πιστῶν ἐνότης καί κοινωνία ἐν τῷ εὐχαριστιακῷ ποτηρίῳ, (Α' Κορ. 10,16/11, 25-28), προσέτι δέ καταγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου, καί διακηρύσσεται ἡ ἔλευσίς Του «ὅσάκις γάρ ἂν ἐσθίητε τόν ἄρτον τοῦτον καί τό ποτήριον τοῦτο πίνετε, τόν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὔ ἂν ἔλθῃ», (Α' Κορ. 11,25).

Ἴδού λοιπόν διὰ τί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὑμνολογικῶς λέγει: «Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες, Χριστέ ὁ Θεός, τήν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τήν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καί τήν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος».

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παρακαλέσωμεν τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τήν τεκοῦσαν τόν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, ἵνα τῇ πολυδυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀξιωθῶμεν φθάσαι τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί εἰρηνικά».

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ καί ἡ λιτανεία τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς ὀρίζει τό Τυπικόν.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου σεμνὸν κέρασμα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ

Τὴν Παρασκευὴν 30^{ῆν} Μαρτίου/ 12^{ην} Ἀπριλίου 2024 ἐπεσκέφθησαν τὸν Μακαριώτατον:

Ὁ Φραγκισκανὸς Ἀναπληρωτὴς Κουστωδὸς π. Ντομπρομήρ διὰ θέματα ἀφορῶντα ἐργασίας εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Πέντε ἐθελονταὶ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διὰ νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν προετοιμασίαν ἐν ὧρει τῆς ἐορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν.

Ἡ δ/δα Μαρία Λουμπάτ, ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν εἰς Γκάναν τῆς Ἀφρικῆς, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ.

Ἡ προσκυνήτρια Καλλιόπη Μαυραγάνη, τῆς ὁποίας ηὐλόγησε τά ῥᾶσα καί τήν αἴτησιν αὐτῆς, ἵνα διακονήσῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καί Μαρίας εἰς Βηθανίαν, προκειμένου νά ἀναδειχθῇ ἡ Ἱερά Μονή ὡς μοναστικόν κέντρον τοῦ Πατριαρχείου μετὰ ζωηρᾶς χριστιανικῆς μαρτυρίας εἰς τήν περιοχὴν τῆς Βηθανίας

Τό Σάββατον 31^η Μαρτίου /13^η Ἀπριλίου 2024, ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη:

Πεντηκονταμελῆ ομάδα Ὁρθοδόξων Νέων ἐκ τῶν κωμῶν Ζντέϊντε καί Βαane τοῦ βορείου Ἰσραήλ. Τούτους ἐδέχθη καί καθωδήγησε Ποιμαντικῶς καί ἐπέδωσεν ἐκάστῳ ἀντίγραφον τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τήν Ἀραβικήν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τόν κ. Μᾶρκον Νίρμαν, ἵνα λάβῃ τήν εὐλογίαν διὰ τήν ἱερωσύνην, συμφώνως πρὸς τήν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου.

Έκ της Αρχιγραμματείας

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ 11ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

Τὴν Πέμπτην, 11^{ην} Ἀπριλίου 2024, συνεκλήθη ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, προεδρεύοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ μετεχόντων τῶν Συνοδικῶν μελῶν αὐτῆς.

Εἰς ταύτην, ὁ Μακαριώτατος συνεζήτησε μετὰ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου διάφορα θέματα, ἀφορῶντα εἰς τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἄλλα θέματα ἐκκλησιαστικά καὶ ποιμαντικά, ἀφορῶντα εἰς τὰς Ἱεράς Μονάς καὶ Ναοὺς, εἰς τὸν κλῆρον καὶ τὰς Κοινότητες. Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰς προετοιμασίας τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, εὐχόμενος εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εὐλογημένην συνέχειαν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ καλὸν πνευματικὸν ἀγῶνα, ἵνα εἰσέλθωμεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Πάσχα γηθοσύνως.

Προσευχὰς ἀνέπεμψαν καὶ οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Θεοδωρήτου, Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου εἰς Κατὰ Μόνας. Συζήτησις ἔλαβε χώραν καὶ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Γάζαν καὶ εἰς τὴν Μοῖνῃ τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν ὀδυνηρῶν γεγονότων, καθὼς ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησε διὰ τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν ἐκεῖ τὸ Πατριαρχεῖον παρὰ τὰς δυσκόλους συνθήκας.

Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐξήτασαν ἐπίσης τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀφορῶσαν εἰς τὰς ἐπισκευὰς καὶ τὰς ἀνακαινίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς διαφόρους Μονὰς καὶ Προσκυνήματα περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐξήτασαν ἐπίσης τὴν ἔκθεσιν οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ραφαήλ, Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ πλέον συνεζητήθησαν τὰ Πρακτικά τοῦ Συνεδρίου κατὰ τῶν αἰρέσεων, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνημερώθησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον, διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Σόφιας καὶ πάσης Βουλγαρίας κ. Νεοφύτου.

Ἐπιπροσθέτως, ὁ Μακαριώτατος προέβη εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας διορισμούς:

- Διορισμός τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὴν Μαδηβάν, ὡς μέλους τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.
- Διορισμός τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου ὡς ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
- Διορισμός τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν ὡς Ἐπιστάτου τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Συμεῶν εἰς Καταμόνας.

Ὁ Μακαριώτατος ἐτόνισε τὴν σημασίαν τοῦ ποιμαντικοῦ ρόλου τοῦ κλήρου καὶ τῆς πνευματικῆς εὐθύνης αὐτοῦ ἀπέναντι εἰς τὸ ποίμνιον, ἐν μέσῳ χαλεπῶν καιρῶν καὶ περιστάσεων.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπεσήμανεν εἰς τοὺς Πατέρας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ δι' αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς κληρικούς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅτι δέον ἐστὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν φροντίδα τῶν ψυχῶν τῶν πιστῶν ἐν πνεύματι εὐθύνης καὶ ζωηροῦ ζήλου καὶ νὰ ἐξασκοῦν ἐνεργὸν ἀγάπην, ἡ ὁποία πράγματι οἰκοδομεῖ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ ἐν πνεύματι ἐπιγνώσεως τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἡγετικοῦ αὐτῶν ρόλου ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀόκνου προσπάθειας αὐτῶν δι' ἐπιτυχίαν τῆς ἱερατικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ὡς πιστῶν ὑπηρετῶν τοῦ Σωτῆρος Κυρίου.

Ἐπισφραγίζοντες, ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνέπεμψαν προσευχὰς καὶ ἰκεσίας πρὸς τὸν ἐλεήμονα θεόν, ὅπως χαρίζεται τὴν εἰρήνην Αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ἐνισχύσῃ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὅπως χαρίζεται τὰ πλούσια ἐλέη Του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀνακοινώνεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι βάσει τοῦ Νόμου 5083/2024 καθιερώνεται ἡ ἐπιστολική ψήφος γιὰ τίς Εὐρωεκλογές καὶ τὰ ἐθνικὰ δημοψηφίσματα καὶ ἡ ἔναρξη τῆς λειτουργίας τῆς ἡλεκτρονικῆς πλατφόρμας γιὰ τὴν ἐγγραφή τῶν πολιτῶν στοὺς εἰδικούς ἐκλογικούς καταλόγους.

Ἡ προθεσμία γιὰ τὴν ὑποβολή τῶν αἰτήσεων ἄσκησης τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν μέσω ἐπιστολικῆς ψήφου στίς προσεχεῖς ἐκλογές (9^{ης} Ἰουνίου 2024) **εἶναι ἡ 29^η Ἀπριλίου 2024.**

Γιὰ ἐγγραφές καὶ περισσότερες πληροφορίες **μπορεῖτε νὰ ἀνατρέξετε** **στά** **κάτωθι** **link:**

epistolikiypes.gov.gr

#PsifizoMeEpistoliki

Γιὰ πληροφορίες, **μπορεῖτε** **ἐπίσης** **νὰ καλέσετε** **στά** **τηλέφωνα** **ἐκάστης** **ἀρμοδίας** **ἐλληνικῆς** **ἀντιπροσωπείας**, **ἐκ** **τῶν** **περιοχῶν** **τῆς** **δικαιοδοσίας** **τοῦ** **Πατριαρχείου** **Ἱεροσολύμων**, **στίς** **ὁποῖες** **διαμένετε.**

Τηλεφωνικὸ πρόθεμα Ἰσραήλ (+972):

Ελληνική Πρεσβεία στο Τέλ Αβίβ: 03/6953060

Ελληνικό Γενικό Προξενείο Ιεροσολύμων: 02/5619583, 02/5619584

Ελληνικό Προξενείο Χαΐφας: 04/8522098

Ελληνική Πρεσβεία στο Άμμάν: 06/5922724-5

Ελληνική Πρεσβεία στην Ντόχα, Qatar: +97444128150

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ 9ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

Τήν πρωΐαν τῆς Τρίτης 27^{ης} Μαρτίου/ 9^{ης} Ἀπριλίου 2024 ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη:

Α. Ἀντιπροσωπείαν τοῦ Museum of the Bible τῆς Οὐάσινγκτον τῶν Η.Π.Α. ὑπό τόν Γενικόν Ἐπιμελητὴν αὐτοῦ κ. Jeffrey Kloha. Τούτους ἐδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ Πατέρων Ἀγιοταφίτων.

Β. Τόν Πρόσβυν τῆς Γεωργίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Zaza Kandelaki μετὰ συνεργατῶν αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος ὑπεγράμμισε τὰ ἀπαράγραπτα καὶ ἀδιαπραγμάτευτα ἰδιοκτησιακὰ καὶ προσκυνηματικά δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Γ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τόν κ. Ἰγιάντ Σιρχάν μετὰ τοῦ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ καὶ ἐξήγησεν εἰς αὐτούς τὴν ἀναγκὴν διευκολύνσεως τῶν προσκυνητῶν διὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγίου Φωτός τό Μέγα Σάββατον καὶ τὴν ἀνάγκην βοηθείας παρὰ τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὕδατος εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ θαβώρ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΣΕΠΤΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΟΝ ΜΝΗΜΑ

Τὴν 26^{ην} Μαρτίου/ 8^{ην} Ἀπριλίου 2024, ἡμέραν μνήμης τῆς Συνάξεως τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐωρτάσθη κατὰ μετάθεσιν συμφώνως πρὸς τό Προσκυνηματικόν καθεστὼς ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τό σεπτὸν προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς,

έν ᾧ τό θεομητορικόν Μνημα.

Τῆς ἑορτῆς καί πανηγύρεως ταύτης προεξῆρξε διά θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Φιλουμένου, π. Μελετίου, π. Διονυσίου, π. Ἰερωνύμου, π. Ἀμφιλοχίου, τοῦ π. Γεωργίου Μπαράμκη καί τοῦ π. Νικολάου ἐκ τοῦ Ἀμπού Σνάν, ἄλλων τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών καί τοῦ π. Ἰωάννου Ἀντωνίου μετά τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καί ἐντοπίων προσκυνητῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ἔλαβε χώραν κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον, παρατεθέν ὑπό τοῦ μετά ζήλου φυλάσσοντος καί ἀνακαινίζοντος τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ

Τήν Κυριακήν, 25^{ην} Μαρτίου /7^{ην} Ἀπριλίου 2024, ἑωρτάσθη ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τήν Ναζαρέτ.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ποιεῖ μνηΐαν τοῦ γεγονότος ὅτι ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ὁ Θεός διά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἀνήγγειλεν εἰς τήν Παρθένον Μαρίαν εἰς τήν πόλιν τῆς Ναζαρέτ ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά ἐνσαρκώσῃ τόν Μονογενῆ Υἱόν καί Λόγον Αὐτοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Παραλλήλως καί πρὸς τό Τυπικόν τοῦ σταθεροῦ ἑορτολογίου ἑωρτάσθη ἡ ἑορτή τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διά τήν ἐνίσχυσιν ἡμῶν εἰς τόν ἀγῶνα τῆς νηστείας διά τήν ὑποδοχὴν τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Διά τήν διπλὴν ταύτην ἑορτήν ἐτελέσθη πανήγυρις διά θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν – Προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Ναζαρέτ, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτου π. Βασιανοῦ, Ἱερέων τῆς περιοχῆς Ναζαρέτ καί Ἀκκρης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου καί τῇ συρροῇ πολλῶν ἐντοπίων προσκυνητῶν, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Μπερ Σέβα ὑπὸ τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον δεξιὰ ἐλληνιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος τῆς πόλεως

Ναζαρέτ ἀριστερά ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ κ. Μπασίμ Ἀσφούρ, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ, τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Μαυροειδῆ Νικολάου καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ρωσίας εἰς Ἰσραήλ κ. Βλαντιμήρ Βικτόροφ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ἴδού ἡ παρθένος ἐν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν, καί καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός», (Ἠσ. 7,14/ Ματθ. 1,23).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐπισκιάσασα τήν Παρθένον Μαρίαν συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως ὑμῶν Ναζαρέτ, ἵνα ἐορτάσωμεν τό μέγα καί σωτηριῶδες μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὡς παραγγέλλει ἡμῖν ὁ ψαλμωδός λέγων: «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν», (Πρβλ. Ψαλμ. 95,1).

Ὁ Δαυϊτικὸς οὗτος λόγος, «τό σωτήριον τοῦ θεοῦ», δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τήν εἰς τήν ἀποροῦσαν Παρθένον Μαριάμ «πῶς ἔσται μοι τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω» (Λουκ. 1,34), ἀπόκρισιν τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διό καί τό γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱός θεοῦ», (Λουκ. 1,35).

Ἡ Ἁγία Γραφή τόσον ἡ Παλαιά ὥσον καί ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖ τήν Ἱεράν Ἱστορίαν, δηλαδή τήν ἀποκάλυψιν, τήν φανέρωσιν τῆς αἰδίου σοφίας καί βουλῆς τοῦ θεοῦ. Ἡ δέ αἰδίου σοφία καί βουλή τοῦ θεοῦ εἶναι τό ἀπὸ «χρόνους αἰωνίους σεσιγημένον μυστήριον» (Ρωμ. 16, 25) τό εὐαγγελισθέν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, τό φανερωθέν ἐν Χριστῷ καί κηρυχθέν διὰ τῶν Ἀποστόλων. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι «τό γεννώμενον ἅγιον, ὃ κληθήσεται υἱός θεοῦ». Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ χαιρετισμός «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν» (Λουκ. 1,28) ἀφ' ἑνὸς καί ὁ λόγος τῆς Μαρίας «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου» (Λουκ. 1,38) ἀφ' ἑτέρου, κατέστησαν τήν Μαριάμ, τήν γενομένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ, συμμέτοχον καί συνεργόν τοῦ «κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δέ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τά ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ...», (Ρωμ. 16, 25-27), ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Καί ἀναλυτικώτερον: Τό μυστήριον ὅμως αὐτό ἐφανερώθη τώρα, τό ἐπιβεβαιώνουν δέ αἱ προφητικαὶ γραφαὶ καί ἔγινε γνωστόν κατὰ διαταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὅλα τά ἔθνη, διὰ νὰ δείξουν ταῦτα τήν ὑπακοήν, πού ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς ἡ πίστις. Τοιοῦτον ὑπόδειγμα «ὑπακοῆς εἰς τήν πίστιν» ἀνεδείχθη ἡ Παρθένος Μαριάμ, εἰποῦσα τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ: «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», (Λουκ. 1,38). «Ὑπακοῆς ἡ πίστις δεῖται μόνης, οὐ πολυπραγμοσύνης. Καί ὅταν ὁ θεός ἐπιτάτῃ πείσεσθαι, οὐ περιεργάζεσθαι δεῖ», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἐξ ἄλλου Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος «ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν Αὐτῷ πᾶσιν αἷτιος

σωτηρίας αιώνιου» (Έβρ. 5,9). Ἡ δέ Παρθένος Μαριάμ κατεῖχε «τό μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρχῇ συνειδήσει» (Α΄ Τιμ. 3,9). Διό καί ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εἶπεν αὐτῇ «μή φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γάρ χάριν παρά τῷ θεῷ. Καί ἰδού συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καί τέξῃ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν», (Λουκ. 1,30). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Δικαίως δέ ἐκλήθη Ἰησοῦς, ὁ ἐπί σωτηρία τοῦ ἡμετέρου γένους ἐλθών. Τό γάρ ὄνομα τοῦτο εἰς τήν Ἑλλάδα γλῶσσαν μεταβαλλόμενον, θεοῦ λέγεται σωτηρία. Ἰησοῦς οὖν “Σωτήρ” ἐρμηνεύεται».

Τί δέ σημαίνει “σωτηρία” καί τί σημαίνει “Σωτήρ”, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί;

«Σωτηρία» σημαίνει τήν ἐπανόρθωσιν τοῦ σφάλματος τῆς προμήτορος Εὕας, ὡς ἐγκωμιαστικῶς ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Χαίροις μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, (Μαρία) ἡ τῆς προμήτορος Εὕας τό σφάλμα ἀνορθώσασα». «Χαίροις μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, ἡ τό ταπεινότατον γένος τῶν χαμαί κειμένων γυναικῶν ἀνυψώσασα». «Χαῖρε, δι’ ἧς ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν ἀρχῇ ἀνεκκλήτου δέ χαρᾶς ἡξιώθημεν».

«Σωτήρ» σημαίνει τόν νέον Ἀδάμ, τοὔτέστιν τόν ἐν σαρκί ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλληφθέντα ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας θεόν Λόγον, Κύριον δέ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. «Χαῖρε Κεχαριτωμένη», τό πάσης χαρᾶς χαριέστερον καί πρᾶγμα καί ὄνομα, ἐξ ἧς ἡ χαρά ἀδιάδοχος εἰς τόν κόσμον Χριστός γεγέννηται, τῆς Ἀδαμιαίας λύπης τό ἰατρεῖον», ἀνακράζει ὁ ἱερός Δαμασκηνός.

Ἡ «Ἀδαμιαία λύπη» εἶναι ἡ ἁμαρτία, δηλαδή ὁ θάνατος, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ἡ δέ σωτηρία παρέχεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι τό ἰατρεῖον, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ εἰς τόν κόσμον γεγεννημένος Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ συλληφθεὶς ὑπὲρ λόγον καί ἔννοιαν καί σαρκωθεὶς ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας. Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ λέγων: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό Κεφάλαιον, καί τοῦ ἀπ’ αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ, Υἱός τῆς Παρθένου γίνεται, καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζεται. Διό καί ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ θεοτόκῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τήν χάριν, ἣν εὗρεν ἡ Μαριάμ παρά τοῦ θεοῦ (Λουκ. 1,30) αὐτήν ταύτην τήν χάριν δέδωκεν ὁ θεός εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, «ἥτις ἐστὶν τό Σῶμα Αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου», (Ἐφ. 1,23) κατὰ Παῦλον. Μέ ἄλλα λόγια, εἰς τό ὑπερευλογημένον πρόσωπον τῆς Παρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου βλέπομεν τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ὁ Χριστός ἠγάπησε καί ἡγίασε (Πρβλ. Ἐφ. 5, 25-26) ὡς Νύμφην Αὐτοῦ. (Πρβλ. Ἐφ. 5,32). «Ὁ ἔχων τήν νύμφην, νυμφίος ἐστίν» (Ἰωάν. 3,29), λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ἡ δέ νύμφη εἶναι ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία νυμφεύεται τόν Χριστόν διὰ μέσου τῆς Παρθένου Μαρίας, λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τό γεγονός τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καταδεικνύει τόν ἄρρηκτον δεσμόν τοῦ μυστηρίου τῆς Παρθένου θεοτόκου Μαρίας καί τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας. Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, δι’ ἧς ἡμεῖς εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καί ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπολιτογραφήθημεν».

Ἡμεῖς δέ σήμερον, οἱ ὑμνοῦντες καί μεγαλύνοντες τήν «τό σωτήριον τοῦ θεοῦ» εὐαγγελισθεῖσαν Παρθένον Μαρίαν, παρακαλέσωμεν αὐτήν καί μετὰ τοῦ θεολόγου

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶπωμεν:

«Παράτεινον τό ἔλεός σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε καί ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καί ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν καί κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδόν εἰρήνης, ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοί εἰς σέ ἐλπίζουσι καί σοῦ τῇ μεσιτείᾳ τὴν καταλλαγὴν τὴν πρὸς τόν Υἱόν σου καί Θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ᾧ δόξα, ᾧ κράτος, ᾧ σθένος σύν τῷ Ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ καί τῷ ὁμοφυεῖ καί Ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐλογημένη νηστεία καί ἅγιον Πάσχα μυστικόν, δι' οὗ Ἀδάμ ἐπανῆλθεν εἰς τόν Παράδεισον».

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει ἀνεπέμφθη δέησις εἰς τόν τόπον τοῦ Προσκυνήματος ὑπὲρ τῶν δωρητῶν τῆς ἀνακαινίσεως αὐτοῦ καί τοῦ ὅλου Ναοῦ τῇ παρελάσει Προσκόπων.

Ἦκολούθησε μικρά δεξίωσις εἰς τὴν αἵθουσαν τῆς Μητροπόλεως.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως. Κατ' αὐτὴν ἡ Α.Θ.Μ. προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν»,
(Λουκ. 1,28)

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί Σεβαστά μέλη αὐτοῦ,

Ἀγαπητοί συνδαιτυμόνες,

Σήμερον ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει δύο μεγάλα καί παγκόσμια γεγονότα: τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ὁ μὲν Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους», ὁ δέ Τίμιος Σταυρός ἀφορᾷ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου· «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. 8, 36).

«Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καί δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε», (Ψαλμ. 84,12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Αὐτό ἀκριβῶς τοῦτο τό μήνυμα τῆς ἀληθείας καί τῆς δικαιοσύνης κηρύττει καί καταγγέλλει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον διέδωσαν εἰς τὴν Οἰκουμένην οἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι. Τό Εὐαγγέλιον τοῦτο τοῦ Χριστοῦ παρέλαβεν καί ἡ μητέρα ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ὡς Ἱεράν παρακαταθήκην ἐπὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί δὴ τόν πρῶτον αὐτῆς Ἱεράρχην, Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ Χριστός λέγει: «ἐγὼ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ», (Ἰωάν. 12, 26). Τό φῶς τοῦτο τοῦ Χριστοῦ ἐχάρισεν εἰς τόν κόσμον καί ἡ σήμερον τιμωμένη καί μεγαλυνομένη ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ γενομένη Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Σωτῆρος δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό φῶς τοῦτο τό ἐνυπόστατον καί ἀνέσπερον λάμπει ἐν Χριστῷ καί διὰ Χριστοῦ, τοὔτέστιν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ καί δὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ τιμίου καί σωτηριώδους

αἵματος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας καί εὐσεβείας μαρτυρεῖ διά μέσου τῶν αἰώνων ἡ τῶν Χριστιανῶν παρουσία ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ γενικώτερον καί εἰς τάς πόλεις τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Βηθλεέμ καί τῆς Ναζαρέτ εἰδικώτερον.

Τήν ἀλήθειαν ταύτην οὐδεὶς δύναται νά ἀρνηθῇ ἢ νά ἀμφισβητήσῃ. Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, οἱ ὁμολογοῦντες καί κηρύττοντες τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί ἄκρας φιλανθρωπίας, τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης, καλούμεθα νά παραμείνωμεν σταθεροί καί ἀμετάθετοι εἰς τήν ἱεράν ἡμῶν ἀποστολήν, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἄλλη ἀπό αὐτήν, τήν ὁποίαν παρήγγειλεν ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Λόγος Χριστός εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ: «οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16).

Δέν ὑπερβάλλομεν λέγοντες ὅτι τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς διαφυλάξεως «ἀκεραίας καί ἀνοθεύτου τῆς πίστεως ἡμῶν» ἀφ' ἐνός καί ἀδιαιρέτου τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑτέρου. Ἐν τῷ Ἀγίῳ Τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ Rum Orthodox Πατριαρχείου, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διά Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο», (Ἰωάν. 1,17). Ἐν δέ τῷ εὐλογημένῳ τόπῳ τῆς Ναζαρέτ ἡ Παρθένος Μαρία ἐγένετο λήπτης/ δέκτης τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀκούουσα τό Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Ἀκολούθως προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

«Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, παρθενική πανήγυρις, τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται»! Μυστήριον ἀνερμήνευτον καί ἄφατον ἡ πρός ἡμᾶς τούς χοϊκοὺς φιλανθρωπία τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ ἡμῶν! Τό «ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον» διά τῆς Κυρίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡμῖν τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται ἐνθάδε, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει τῆς Ναζαρέτ διά τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω Δυνάμεων Γαβριήλ, ὅς ἀπεστάλη «μηνῦσαι... τόν λόγον τῆς σωτηρίας».

Ὡς ἄλλον Ἀρχάγγελον Γαβριήλ ὑποδεχόμεθα σήμερον, τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην, «μηνῦντα τόν λόγον τῆς ἀληθείας», ἐπισφραγίζοντα τόν Ἀρχαγγελικόν ὕμνον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη» καί Προεξάρχοντα τῆς Πανηγύρεως!

Μακαριώτατε, ἐκφράζομεν ἐκ μυχίων καρδίας εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ πεπνυμένη κορυφῇ ἡμῶν, διά πᾶν ὅ,τι καταβάλλετε πρός ἐπιστηριγμόν τῆς Θεοσώστου ἐπαρχίας ταύτης. Μνημονευτέα ἐνταῦθα αἰ, κατόπιν εὐλογίας καί προτροπῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἀνακαινιστικά καὶ ἐργασίαι εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἔργα, τά ὁποῖα θά μείνουν ἀνεξίτηλα εἰς τόν χρόνον, μαρτυροῦντα τήν λαμπράν οἰακοστροφίαν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας παρά τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Μακαριότητος.

Μακαριώτατε, Σᾶς εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὥπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, διά πρεσβειῶν

τῆς Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Μαρίας καί τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ, χαρίζεται
Ἑμῖν ὑγιείαν κατ' ἄμφω πρός συνέχισιν τῆς πεπνυμένης πηδαλιουχίας τοῦ νοητοῦ
σκάφους τῆς Μητρὸς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, Σιών τῆς Ἀγίας! Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τὴν Κυριακὴν, 25^{ην} Μαρτίου / 7^{ην} Ἀπριλίου 2024, ἐωρτάσθη ἡ ἑορτὴ τῆς
προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τοῦ
Πατριαρχείου εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῶν κινητῶν ἐορτῶν ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἐωρτάσθη ὡς
προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς
περιόδου τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ἡ ἑορτὴ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἀκινήτων ἐορτῶν τὴν 25^{ην} Μαρτίου, ὡς ἡ
χαρμόσυτος εἵδησις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένον
Μαρίαν ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά ἐνσαρκώσῃ τὸν Υἱὸν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας εἰς τὸ Καθολικόν τοῦ
Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί
Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων,
συνιερουργούντων τῶν Ἱερέων καί διακόνων καί ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π.
Συμεὼν καί τοῦ π. Ἰωάννου Ἀντωνίου δι' Ἀνοιξανταρίων, διὰ τῶν τροπαρίων τῆς
Ἀναστάσεως, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ
Μηναίου, διὰ Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας.

Ἡ ἑορτὴ ἐωρτάσθη ὡσαύτως τὴν πρωΐαν διὰ θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Πανάγιον
καί Ζωοδόχον Τάφον, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος
κ. Ἡσυχίου, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων
Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί Λύδης κ. Δημητρίου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὧν
πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Κλαύδιος, τῇ συμμετοχῇ ἐντοπίων πιστῶν, παρουσίᾳ
τῆς Προξένου Ἄννης Μάντικα καί πιστῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεΐα τρεῖς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου
καί ἀνά τὰ προσκυνήματα.

Ληξάσης τῆς λιτανείας ἡ Ἀρχιερατικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅπου
ὠμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος καί παρετέθη ἐόρτιον κέρασμα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἔχει ὡς ἔπεται:

«Ἡ ἄσκησις τῶν ἀρετῶν δέν εἶναι εὐκόλῃ ὑπόθεσις. Πέρα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἰσχυρὴ θέλησις, εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἡ Ἀγιαστικὴ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔτσι οἱ ἅγιοι Πατέρες ὄρισαν, καταμεσῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς νὰ προσκυνεῖται ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ λαμβάνουμε οἱ πιστοὶ ἀπὸ αὐτόν χάρι καὶ δύναμις γιὰ νὰ συνεχίσουμε μέ σθένος τὸν πνευματικὸν μας ἀγῶνα.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ καύχημα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὸ ἀήττητο ὄπλον κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ. Πάνω σὲ αὐτόν συντρίφθηκε τὸ κράτος τοῦ διαβόλου καὶ ἐκμηδενίσθηκε ἡ δύναμις του. Ἀπὸ αὐτόν πήγασε ἡ ἀπολύτρωση καὶ ἡ ἀθανασία στοῦ ἀνθρώπου γένους. Ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει θριαμβευτικά: «Κύριε ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου τὸν Σταυρόν Σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γάρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν» καὶ «Νῦν ἐμφανιζόμενος ὁ Σταυρὸς, δύναμιν παρέχει ἐν τῷ μέσῳ τῶν νηστειῶν, τοῖς τὸ θεῖον σκάμμα, ἀνύουσι προθύμως αὐτόν μετ' εὐλαβείας, κατασπαζόμεθα».

Ἀπὸ φονικὸ καὶ ἔχθιστο μέσον ἐκτέλεσις κακούργων μεταβλήθηκε σὲ μέσον ἁγιασμοῦ καὶ νοητῆ ἀσπίδα προστασίας ἀπὸ τίς ἐπιβουλές τοῦ Ἑσφόρου καὶ τῶν σκοτεινῶν πεσόντων ἀγγέλων του. Ἄλλοι τὸν παρομοιάζουν μέ ἰσχυρὸ κυματοθραύστη κατὰ τῶν κλυδωνισμῶν τῆς ζωῆς, πού προκαλεῖ τὸ κακὸ καὶ ἡ ἁμαρτία. Ἡ σωματικὴ κόπωση τῆς νηστείας καὶ ἡ ψυχικὴ νωχέλεια τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα εἶναι δύο βασικοὶ παράγοντες, οἱ ὅποιοι μποροῦν νὰ ἀναστείλουν τὴ νηπτικὴ πορεία τοῦ πιστοῦ. Ἡ ἁγιαστικὴ δύναμις τοῦ Σταυροῦ εἶναι τὸ ἀντίδοτο σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτός ἀπὸ θεῖο σύμβολο τῆς Ἐκκλησίας μᾶς, ἔχει καὶ ἡθικὴ σημασία γιὰ τὸν κάθε πιστό. Ὅπως ὁ Κύριος ἔφερε τὸ δικό Του Σταυρὸ στοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένος τίς ἀνομίες ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔτσι καὶ ὁ πιστὸς τοῦ Χριστοῦ, φέρει αὐτὸς τὸν προσωπικὸν του σταυρὸν, τὸν ἀγῶνα γιὰ σωτηρίαν καὶ τελείωσι. Ὁ δρόμος γιὰ τὴ σωτηρίαν εἶναι πραγματικὸς Γολγοθᾶς καὶ ἀπαιτεῖ αὐταπάρνησι σὲ ὅσους τὸν ἀνεβαίνουν. Τὸ βεβαίωσε ὁ Κύριος: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καὶ ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μάρκ. 8,34). Ἡ ἁγία περίοδος τοῦ Τριωδίου εἶναι κατ' ἐξοχὴν σταυρικὴ πορεία καὶ νοητὴ σταύρωση τῶν παθῶν μας.

Γι' αὐτὸ ἡ ἁγία μᾶς Ἐκκλησία ἀφιέρωσε τὴν Κυριακὴ αὐτὴ στὴν προσκύνησι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Οἱ πιστοὶ ἀντλώντας χάρι ἀπὸ αὐτόν, δυναμωμένοι πιά καὶ ἀνανεωμένοι, ἀντιπαρερχόμαστε τὰ ἐμπόδια πού στήνει ὁ πονηρὸς καὶ βαδίζουμε τὴν οὐρανοδρόμον ἀτραπὸν, μέ ὁδηγὸ τὴν χαρὰ καὶ τὴν λαχτάραν νὰ συναντήσουμε τὸν Ἀναστάντα Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστόν τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐγέρσεώς Του.

Σήμερα ὅμως μέ τὴν μεγάλη ἐορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως συμπίπτει καὶ ἄλλη μία μεγάλη θεομητορικὴ ἐορτὴ, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου καὶ σύμφωνα μέ τὸν εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ (α' 26-38), ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς θεοτόκου συνέβη ἑξὶ μῆνες μετὰ τὴ θαυμαστὴ σύλληψιν τοῦ Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τὴν Ἑλισάβετ, τὴ γυναῖκα τοῦ Ζαχαρία, ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ στάλθηκε ἀπὸ τὸν θεὸν πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ (Μαρία), γιὰ νὰ τῆς ἀνακοινώσῃ ὅτι θὰ φέρει στὸν κόσμον τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνη τὴν περίοδον, ἡ Μαρία ζοῦσε στὴ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦταν μνηστευμένη μέ τὸν ξυλουργὸ Ἰωσήφ. Ὁ Γαβριὴλ ἐμφανίσθηκε ξαφνικὰ μπροστὰ στὴν Μαρίαν καὶ τῆς ἀπηύθυνε τὸν χαιρετισμό: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Ἡ νεαρὴ γυναῖκα ἦταν λογικὸν νὰ πανικοβληθεῖ, ἀλλὰ ὁ ἀρχάγγελος τὴν καθησύχασε: «Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. Καὶ ἰδοὺ σύλληψιν

έν γαστρί καί τέξῃ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν».

Μόλις συνῆλθε ἀπό τήν ταραχή, ἡ Μαρία γεμάτη ἀπορία ρώτησε τόν Ἀρχάγγελο πῶς θά συλλάβει, ἀφοῦ δέν γνωρίζει τόν ἄνδρα. Ὁ Γαβριήλ τῆς ἀποκρίθηκε ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα θά τήν καλύψει σάν σύννεφο καί θά ἐνεργήσει ἀφανῶς καί μυστηριωδῶς τήν σύλληψη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καί γιά νά γίνει πιά πιστευτός, ἐπικαλέστηκε τή θαυμαστή σύλληψη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἀπό τήν Ἐλισάβετ. Ἡ Μαρία πείστηκε ἀπό τά λόγια τοῦ Γαβριήλ («Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμά σου») καί ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ «ἀπῆλθε».

Ὑψώνω τό ποτήριον ὑπέρ ὑγιείας τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ', πάσης τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί πάντων ὑμῶν. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας